

Een bevlogen vrouw strijdt voor een schone Maas

Li An Phoa wandelt 900 kilometer langs de Maas

Als de minister jouw wandeltocht langs de Maas noemt in een toespraak bij de waterschappen, dan moet je toch iets bijzonders doen. En dat doet de Nederlandse Li An Phoa, die van de bron tot de monding van de Maas wandelt om zo aandacht te vragen voor schoon water in de rivier. Donderdag 21 juni bracht ze een bezoek aan het Rijkswaterstaat meetstation in Eijsden en sprak met collega Dennis Vliegen.

Li An langs de Maas

Drinkable Rivers

Li An Phoa is een idealist. In 2017 stond ze op plek 97 van de [Trouw Duurzaam 100](#). Maar heeft ook een ecologische en economische achtergrond qua opleiding. Via een weg die ze omschrijft op haar [website](#) kwam ze op het idee van de wandeling langs de hele Maas. Om zo aandacht te vragen voor het belang van schoon en drinkbaar rivierwater. Donderdag stak ze de grens met Nederland over en stapte ze de wereld binnen van het meetstation in Eijsden, waar Dennis Vliegen haar rondleidde.

Rivierwater is geen drinkwater

Li An kreeg te zien met welke apparatuur, maar ook met welke diertjes (watervlooiën) Rijkswaterstaat het water in de Maas 24/7 controleert. En wáarop wordt gecontroleerd. Ze kijkt naar de processen, maar wil ook weten wat mensen er zelf van vinden. Dennis Vliegen gaf haar in het gesprek aan: 'Je moet niet als doel hebben dat al het rivierwater drinkwater wordt. Het moet geschikt zijn om drinkwater van te kunnen maken.' Dit beaamde Li An: 'Het gaat mij er vooral om dat we kijken naar het verband tussen het water in de rivier en haar omgeving. Gaat het met de rivier goed dan betekent dat dat we ook goed voor de omgeving zorgen.'

Meten is weten

Het meetstation in Eijsden heeft natuurlijk veel geavanceerde methodes om het water te kunnen controleren. Li An doet iets soortgelijks met de beperkte middelen die zij heeft. Zo neemt ze dagelijks een klein watermonster op een plek in de Maas. Gewoon met de hand een potje zo'n 10 cm diep in het water houden, dat natuurlijk niet gekoeld bewaard kan worden. Deze monsters mag ze laten onderzoeken om aan het einde van de hele wandeling te kijken of er zaken opvallen.

Los daarvan weet ze door de diverse gesprekken met heel diverse deelnemers steeds meer over de rivier en hoe naar de waterkwaliteit wordt gekeken. Ze hoopt de mensen onderling met elkaar in contact te kunnen brengen. Daarnaast wil ze met haar ervaring haar steentje bijdragen om het belang van schoon rivierwater bij mensen en organisaties onder aandacht te brengen.

Wie is Li An Phoa?

Li An Phoa won al eens een prijs van vrouwenblad Viva in de categorie wereldverbeteraars en ze komt nu ook binnen in de Duurzame 100, op plek 97. Phoa is een allrounder: ze is universitair docent, onder andere aan Nyenrode, maar als 'levenskunstenaar' is ze ook lid van een internationaal ecologisch kunstgezelschap. Ze richtte het [Spring College](#) op, een school die ze omschrijft als nomadisch. Rode draad in haar werk is 'buiten.' "Het ongezondste wat ik doe tijdens mijn werk, is zitten. Binnen. Achter een laptopscherm", zei ze tegen Viva. Elke kans die ze krijgt om te wandelen, pakt ze daarom met beide handen aan. Ze zoekt elk jaar een tijd de wildernis op, ze leefde ook al eens vier weken op een rivier. Ze ziet rivieren als indicator voor gezondheid. De Drinkbare Rivier is daarom speerpunt in haar werk. Tijdens haar wandelingen verbindt ze naar eigen zeggen 'wijsheid van plekken' met 'dagelijkse keuzes', haar woorden voor ecologie en economie. Op het Spring College leren deelnemers over het verband tussen die twee leefstijlen. De lessen zijn buiten, want alleen daar kunnen mensen volgens Phoa leren dat alles met alles verbonden is.

Contacten leggen

Li An loopt rustig door tot de zee. Onderweg heeft ze contact met allerlei scholen, natuurliefhebbers, verenigingen om samen naar het verhaal van de rivier te kijken.